

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 98

Dijous, 3 d'octubre de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 65, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Debat

sobre l'orientació política general del Consell Executiu (tram. 255-00010/06) (continuació) (p. 3)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 65.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i per la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, el conseller d'Economia i Finances, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, la consellera de Benestar Social i els consellers de Medi Ambient i d'Interior.

El president

Es reprèn la sessió.

———— **Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu** (tram. 255-00010/06) (continuació)

Començarà la sessió, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, l'il·lustre diputat senyor Joan Boada, que ha sortit a buscar un paper que s'ha deixat i entrarà de seguida. (*Veus de fons.*) Ah!, perdó, perdó. Sí, és veritat: en el sorteig comença Esquerra Republicana de Catalunya, li ha tocat la sort de ser el primer, a Esquerra. (*Veus de fons.*) Per sorteig. *Alea jacta est*, i, per tant, comença Esquerra Republicana.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem celebrat –ahir– el darrer debat de política general del president Pujol i, amb tota probabilitat, del Govern monocolor del president Pujol, de tot aquest cicle. I el Grup d'Esquerra Republicana ha decidit, en aquesta ocasió, que amb un govern que està a la recta final de tota la seva trajectòria..., no té molt sentit contribuir a impulsar l'acció quotidiana, tenint en compte que, només amb les resolucions aprovades en Ple i en comissió que queden per complir, té feina els mesos que li queden, i segurament feina que no faran perquè o no poden o no volen.

Per tant, hem renunciat a fer la típica llista telefònica de qüestions concretes d'impuls, i en aquest sentit ja avanço que aquelles propostes que van en aquesta direcció, sortides del mateix Partit del Govern, o del Partit que els ha donat suport durant set anys seguits, tindran la nostra abstenció. Perquè, escolti, impulsin-se vostès entre vostès, perquè fa set anys que col·laboren.

Entre altres raons, perquè algunes vegades, aquestes propostes, ens les han tombat a nosaltres. De fet, són propostes de tipus pressupostari; han tingut set ocasions de discutir i en tindran una altra, la vuitena. I finalment, si les porten en forma de proposició no de llei, les hi votarem a favor, si cal, però crec que aquest escenari no és l'escenari en què nosaltres ajudem a fer aquesta foto. Pactin entre vostès i impulsin-se mútuament. Són set

anys, ho repeteixo, de pacte fàctic de legislatura entre Convergència i Unió i Partit Popular.

Per tant, Esquerra Republicana ha decidit centrar-se en les grans qüestions de final d'època. I les grans qüestions de final d'època, sobretot en un moment en què s'estan hissant banderes, sobretot no pel fet sol d'hissar la bandera, sinó pel context de la hissada de la bandera... Un context que apella a la *unidad de sangre, lengua y patria*, envoltat de militars; exactament, en el seixanta-sisè aniversari –2 d'octubre del 36– de la primera Junta Provisional del Gobierno Golpista de Burgos, i un dia després de l'entronització del *caudillo*. En aquest context de final d'etapa i de cicle autonòmic, la foto de la bandera hissada a Madrid crec que vol una resposta intel·ligent per part d'aquest Parlament. I la resposta intel·ligent per part d'aquest Parlament és un pas endavant, legal, en la línia que el poble parli. I el poble ha de parlar per reclamar el canvi de les regles de joc, perquè les regles de joc han estat trencades pel Partit Popular.

Per això nosaltres proposem quatre resolucions –quatre–, que podrien tenir un eslògan quasi de pel·lícula: «Terra, justícia i llibertats». (*Remor de veus.*)

La primera resolució és sobre la terra –sobre la terra. Catalunya té un risc de desequilibri territorial amb el transvasament de l'Ebre. Volem que el Govern es mulli –i mai tan ben dit– en contra del transvasament. El transvasament de la conca de l'Ebre és una agressió a l'equilibri territorial, i això sí que és un tema d'urgència. Per tant, primer tema: la terra.

Segon tema: la justícia. Final d'etapa pujolista i un model de finançament que no compleix les necessitats del poble de Catalunya, que no és just amb l'esforç fiscal del poble de Catalunya. Una política inversora discriminatòria que ens porta a tenir un nivell de prestacions socials i de serveis públics per sota del que ens tocaria, a fer un sobre esforç per part de la societat civil per aconseguir el mateix nivell de benestar. Estem, doncs, en un final d'etapa on l'acció de l'Estat en l'àmbit fiscal ens imposa un model privatista de societat, un model injust de societat. L'acció de l'Estat contribueix a la injustícia social a Catalunya.

Això forma part de la nostra resolució sobre justícia. I, per tant, proposem que es posi fi a aquesta situació que porta risc a la cohesió social de Catalunya, que porta risc a la seva competitivitat, i remarcuem un cop més la necessitat d'avançar en un model de finançament que ens acosti al concert econòmic, on els impostos dels catalans i les catalanes es quedin i es gestionin des de Catalunya, i on s'avanci –crec que és la primera vegada que es diu en aquests termes– per acostar els índexs de despesa pública en l'estat del benestar a Catalunya –sanitat, escola, carreteres, etcètera– als estàndards europeus, amb relació al PIB. Estem vint punts per sota de la mitjana de despesa pública europea. Mirin vostès si falta recorregut per arribar als estàndards europeus de benestar social. Amb els nostres diners podrien; això és el que diu la resolució.

Tercera resolució: la llibertat. És evident que amb les últimes iniciatives polítiques del Partit Popular, involuatives, amb totes les lleis que envaeixen competències a

Catalunya, estem davant del tancament del cicle autonòmic iniciat els anys vuitanta. Això és el que es constata en la resolució número 2, proposta de resolució d'Esquerra Republicana. Constatem, doncs, aquesta realitat i proposem –com ho va fer ahir el president de grup, secretari general d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira– una reforma de l'Estatut a l'inici de la propera legislatura, que inclogui el retorn dels drets històrics, amb l'objectiu de construir un nou model polític basat en la lliure associació i la sobirania compartida, en un marc d'asimetria federal.

I diem que això s'ha de fer en un procés constituent amb participació, com és tradició a Catalunya, dels ajuntaments –l'any 31 hi va haver un plebiscit majoritari dels ajuntaments de Catalunya a favor de l'Estatut d'autonomia; proposem el mateix–, i també la participació de la societat civil en la redacció d'aquest estatut. I ho proposem ben alt perquè aquest model s'està aplicant, en aquests moments, en algunes zones d'Europa que estan fent passos cap a la devolució, cas d'algunes nacionalitats italianes que estan redactant un nou estatut amb una línia de participació de la societat civil en la seva redacció. Aquesta és la nostra proposta de cara a canviar les regles de joc i tenir-les definides de cara al futur.

I l'última resolució té a veure amb les llibertats, perquè ni la defensa de la terra, ni la defensa de la justícia, ni la defensa de la llibertat nacional són possibles sense una qüestió prèvia: les llibertats. La nostra resolució, proposta de resolució, analitza amb preocupació el retrocés de les llibertats democràtiques que plana en l'horitzó en aquests moments. Llei de partits, desplegament; intents de criminalització de qualsevol política antiterrorista que no sigui la del Partit Popular..., això són detalls d'autoritarisme i de marxa endarrere, que, acompanyats, ho repeteixo, amb la hissada de bandera d'ahir i amb les paraules del senyor Trillo, ens recorden el temps del Nodo.

Estem davant d'un autèntic risc de vulneració de les bases de la democràcia implantada fa vint-i-cinc anys, i volem que aquest Parlament es pronunciï amb relació a això. I demanem als companys de tradició democràtica catalanista que es mullin també en això, perquè, si no, a no tardar, podria ser que ho haguessin de lamentar ells mateixos. És per això que proposem expressar el rebuig als intents de traslladar a Catalunya la fractura social que s'ha aconseguit a Euskadi, i reiterar el suport d'aquest Parlament a totes les llibertats democràtiques, individuals i col·lectives; inclòs, per tant, el dret a l'autodeterminació.

Aquestes són les nostres propostes. Veurem la posició dels altres grups, però és evident que, pel que sembla, avui serà la primera vegada que aquest Parlament, amb l'Estatut en marxa actual, votarà la necessitat d'una immediata reforma del marc legal. Si aquesta votació, en alguna de les diverses variants, aconsegueix una ampla majoria a aquesta cambra de les forces de tradició catalanista i democràtica, hi haurà les bases perquè el proper govern, sigui del color que sigui, tingui la majoria garantida per iniciar aquesta nova etapa del catalanisme a Catalunya. Nou estatut, drets i deures, i llibertats, que són allò que el poble necessita, i és l'úni-

ca resposta, la resposta intel·ligent a tant nacionalisme ètnic que procedeix de Madrid.

Gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joaquim Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Molt honorable senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el discurs d'abans-d'ahir del molt honorable president de la Generalitat va evidenciar que estem en un final d'etapa. Jordi Pujol ja no tornarà a pujar preceptivament a aquesta tribuna; el fil roig del seu discurs s'ha anat aprimant, i quan s'aprima torna al principi, quan creus que ja s'acaba torna a començar, i el carnet de bord ha perdut contingut i ha anat aprimant els marges de maniobra; hi ha núvols a l'horitzó, hi ha errors –i errors grossos– en el passat. La síntesi de passat, present i futur ja no és possible. I no és possible perquè, en un moment donat, Jordi Pujol va decidir que la unitat del catalanisme perjudicava el seu Partit.

El present pesa massa. L'hàbil governant del passat ha esdevingut un comentarista de luxe del present i un fre per al futur. Al debat d'ahir va demostrar que aquest ja és un partit acabat, un partit sense pròrroga; un partit acabat, un partit on no hi ha temps afegit. Totes les corredisses d'ahir i d'aquest matí no poden resoldre un problema: la renovació passa pel canvi, no passa –no hi passa políticament i no hi passa tampoc per contingut– per una simple successió; el Palau del Parlament no es pot substituir per cap palau privat. Per cert, sobre el debat d'ahir, d'abans-d'ahir i d'avui, comptem que donaran a conèixer de seguida, sense dilació de cap mena, el resultat de les enquestes que el Govern encarrega i el pressupost públic paga.

Jordi Pujol, va quedar clar, abans-d'ahir i també molt més clar ahir, que no té marge. No pot marxar perquè Convergència i Unió perdria la investidura, no pot dissoldre perquè propiciaria el desastre i no pot governar perquè no el deixa el Partit Popular i ell ja no en té ganes.

Això ens porta a simplificar molt i molt, a sintetitzar al màxim, el contingut de les nostres resolucions.

La primera. Reprovem el Govern per tres anys de mal govern. Ho fem ara, un any més tard del que vam fer fa un any, signant-ho conjuntament amb Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds. En aquell moment reprovàvem el Govern per dos anys de mal govern, avui afegim un any més, un any més perdut, i proposem que no se n'hagi de perdre un altre.

Segona resolució. Proposem la dissolució del Parlament perquè Catalunya no perdi oportunitats –perquè Catalunya no perdi oportunitats.

Tercera proposta. Fem una proposta de continguts programàtics per evidenciar l'alternativa, els eixos bàsics d'un govern futur, les nostres propostes per a l'aprofundiment de l'autogovern.

I una quarta proposta de resolució en què s'especifica com ho faríem, com ho volem fer per aprofundir en l'autogovern i per avançar en la reforma de l'Estatut.

Però ahir, hi insisteixo, es va evidenciar com aquest és ja un partit sense pròrroga, sense temps afegit.

Jordi Pujol no va contestar al Partit Popular quan Alberto Fernández Díaz li va preguntar més d'una vegada com pensava el molt honorable president de la Generalitat acabar l'any que li queda de legislatura. Jordi Pujol no va respondre la petició d'Esquerra Republicana de Catalunya d'avançar i aprofundir en l'autogovern, i va situar, en tot cas, les coses a dos anys de distància: «Ara no, ara no toca i no ens en sortiríem, ja en parlarem.» I Jordi Pujol no va dir res, res de res, sobre l'assumpció de l'informe conjunt que ha elaborat la Comissió per a l'Aprofundiment de l'Autogovern.

La resposta no és i no pot ser per d'aquí a dos anys. «D'aquí a dos anys» és un càlcul oportunista i fiat a un joc de majories i minories que és ara pura elucubració. La nostra proposta és per a d'aquí a sis mesos, és a dir, per començar avui mateix.

Com que no hi ha pròrroga no votarem cap de les resolucions, de cap grup, que insten el Govern. No es pot instar un govern que és un govern acabat. Aquest no és un debat per l'acció de govern de tot un any, aquest és un debat que fixa posicions sobre l'orientació de la liquidació de tota una etapa. Ens abstindrem en totes aquelles resolucions que semblen voler aportar oxigen i marge a un govern que no en té. Votarem a favor dels posicionaments d'aquells grups que sobre temes de principis, no de govern, serveixin per afirmar determinades posicions que evitin una major pèrdua de temps en el futur.

I en les qüestions d'autogovern, ens mantindrem fidels al contingut literal de la nostra proposta de resolució sobre l'autogovern, entrada abans de les deu del matí i sense necessitat de cap pròrroga, i que molt clarament especifica que demanem que es completi el procés de transferències pendents, que es revisi el sistema de finançament autonòmic, que es finalitzi el desenvolupament legislatiu previst a l'Estatut, que es desplegui el potencial de l'article 150.2 de la Constitució, que s'apliqui el principi d'administració única, contingut a la LOFAGE, que es reformi la Constitució per transformar el Senat en una veritable cambra de representació de les comunitats autònomes, que es garanteixi la plurinacionalitat, la pluriculturalitat i el caràcter plurilingüístic de l'Estat, que s'institucionalitzi la presència de la Generalitat en la Unió Europea, que es reformi l'Estatut per ampliar les competències de la Generalitat i actualitzar la seva definició i exercici i que s'explori la via de la disposició addicional primera de la Constitució, que empara i respecta els drets històrics.

I diem molt clarament que la Comissió d'Estudi per a l'Aprofundiment de l'Autogovern sotmeti al Ple del Parlament, en un termini de sis mesos –i ja és molt temps després del temps que els documents estan entrebancats–, les mesures concretes per al desplegament de les esmentades línies de treball.

Queda clar, doncs, en síntesi, que per nosaltres, vist el que va dir Jordi Pujol abans-d'ahir, vist el debat que es va produir ahir i que no va aportar res de nou sobre la

valoració dels últims quatre anys de Govern ni de l'any que queda de legislatura, nosaltres proposem reprovar el Govern, que es dissolgui el Parlament i es convoquin eleccions, fem la nostra proposta de continguts programàtics i demanem que amb urgència s'abordin la reforma de l'Estatut i l'aprofundiment de l'autogovern, que vostès han estat interessadament i partidàriament bloquejant des de fa un any i mig.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, em sembla que en aquests dos dies de debat s'ha vist clarament l'esgotament del projecte de Convergència i Unió per al país i, sobretot, cap proposta nova, les mateixes receptes de sempre en tots els aspectes de la gestió pública. De fet, varen dir exactament el mateix l'any passat, res no ha canviat de l'any passat a aquest any i la situació continua essent la mateixa. Però, evidentment, no faré que això sigui una simple declaració retòrica, sinó que intentaré demostrar per què es dona aquesta situació.

En la política econòmica i fiscal es porta a terme una actitud clarament neoliberal i en la política social i de benestar, una política raquífica, tremendament raquífica, on sovint s'usa la família per estalviar en serveis públics, i, a més a més, en aquests serveis socials sovint es dona un procés accelerat de privatització.

I passa això amb l'atenció a la gent gran. El model català, que ens explicaven aquí que hi ha un model especial de benestar –que deia el senyor Pujol, repetint-ho tantes vegades–, doncs, consisteix a crear poques places públiques d'atenció a la gent gran –de les set mil promeses només 1.300 seran de titularitat pública–, i es dediquen a concertar la resta amb centres privats a un cost més baix que les públiques. Resultat: estalviar a costa de qualitat i sobretot afavorir les empreses privades, que estan fent un gran negoci en el sector de les residències.

Els posaré un exemple: el 86% de les places geriàtriques, senyora consellera, són privades. No ens ho inventem nosaltres. Si és que considera llavors la concertació també com a pública és que..., déu n'hi do. I en tot cas ho podríem demostrar comparant-ho amb la resta. *(Veus de fons.)* Sí, ja sabem que aquest és el seu model. També passa amb l'ensenyament i amb la sanitat, no, si no..., un model neoliberal que vostès porten a totes totes. Ho compararem, ho dic perquè com que són un model especial, a Catalunya les públiques són un 14%; a les Balears, un 53%; a Cantàbria, un 60%; a Extremadura i les Canàries, un 40%, i a Madrid i el País Valencià, un 30%. A la cua, una vegada més a la cua d'oferir serveis públics d'atenció a la gent gran.

Aquest és el seu model, un model semblant a la sanitat, on les llistes d'espera quirúrgiques no estan resoltes. A més a més, hi han d'afegir les llistes d'espera amb visites a especialistes i proves diagnòstiques, un procés de privatització cada vegada més important, amb l'atorgament indiscriminat de gestió privada als CAP de construcció més recent, desgavell en les ambulàncies, pressió assistencial dels professionals, com ha denunciat el Col·legi d'Infermeria. Polítiques de benestar social raquítiques, privatitzadores i liberalitzadores, aquesta és la recepta que ens prometen per a aquesta qüestió.

Però no massa lluny de la recepta que porten pel territori. El territori es deixa en mans del mercat. Com a hores d'ara encara no han desenvolupat els plans territorials parcials, i mira que han tingut temps per fer-ho; no s'han desenvolupat. Que haurien de ser els que ordenessin el territori des d'una òptica més sostenible. Ni tampoc han aprovat el Pla director de camps de golf, presentat fa un any pel conseller Puig, i encara han estat incapaços de donar-li el vistiplau; mentrestant, els camps de golf es van construint. Es un desori l'ordenació del territori en aquest país.

Els posaré un altre exemple. Es proposen més hectàrees de sòl industrial quan l'ocupació de les actuals és baixíssima. Ho diu la Cambra de Comerç, de Girona; ho deia l'altre dia a la seva web –ho poden consultar–: «Només està ocupat un 30% del sòl industrial que hi ha a les comarques de Girona.» Mentrestant, vostès proposen 1.072 hectàrees més. A qui beneficia aquesta situació? Qui planifica? El mercat, que és l'únic que planifica en aquest país.

I, escolti, ja sé que no els agrada, però no ho diem nosaltres, sinó moltes persones més qualificades, si vostès volen, que diuen que l'ocupació del territori en aquest país ha estat desmesurada, s'han ocupat tantes hectàrees aquests últims vint anys que no pas des del neolític fins ara a la Costa Brava, situació terrible, precisament, quan governa Convergència i Unió, a l'època democràtica hi ha hagut una ocupació més important. O, si no, el degà, també, de la Facultat de Geografia, de Girona, en Joan Nogué, deia que en aquests moments diàriament s'estan ocupant tres hectàrees de territori a la Costra Brava. I aquest és el seu model territorial, que ens porta a una situació d'insostenibilitat.

El mateix amb les infraestructures viàries, que només estan al servei d'interessos privats, especulatius o «desarrollistes», com ho demostra el quart cinturó al túnel d'Horta o la irracionalitat que proposen en la construcció de l'eix Vic - Olot.

Fins i tot vostès han estat capaços de condemnar a marginalitat una part del país, les Terres de l'Ebre, votant a favor del Pla hidrològic nacional, únicament i exclusivament per mantenir-se, arrapar-se al poder, ja que no tenen cap més remei per la supeditació al PP.

Però podríem continuar amb el tema d'un govern també farcit d'irregularitats, opacitat, clientelisme, i un govern subordinat al PP, on, curiosament el senyor Pujol deia que el màxim perill per a Catalunya són les polítiques involucionistes del Partit Popular, mentrestant vostès hi continuen pactant any rere any. Si això no

és una mostra d'esquizofrènia política, ja em diran què és sinó aquesta situació.

Involució autonòmica, involució democràtica per part del Partit Popular, però vostès continuen donant-li suport: l'Arxiu de Salamanca, tancament de traspessos, ara la bandera... I sobre la bandera –ho he dit aquest matí i em penso que és bo tornar-ho a dir aquest matí–, aquesta acció política concreta que ha fet el president Aznar, des del nostre punt de vista, mostra molt poca intel·ligència política, fins i tot inversament proporcional a la mida de la bandera quan tracta un tema tan sensible com és aquest, de la manera tan barroera que l'ha portat aquí, a l'Estat espanyol.

En definitiva, nosaltres creiem que davant aquesta situació reprovem el Govern de la Generalitat –ho vàrem fer l'any passat, la situació és exactament la mateixa. El país no pot aguantar un any més amb aquesta situació. Vàrem exigir eleccions anticipades, tornem a exigir eleccions anticipades, que aquest Parlament es dissolgui i pugui deixar que els ciutadans decideixin qui ha d'afrontar els reptes que té Catalunya des de la igualtat, la justícia social i la sostenibilitat.

I aquestes són les resolucions que nosaltres també hem plantejat. A partir d'aquests reptes, les hem posat en tres grans blocs d'aprofundiment democràtic, polítiques socials i de benestar, i polítiques ambientals i de sostenibilitat.

I ens sap greu, ens hauria agradat que potser n'haguessin parlat més gent, i potser més intensament ahir també, d'un tema que afecta Catalunya i afecta els ciutadans de Catalunya, com és la situació o la possibilitat que hi hagi, doncs, guerra a l'Iraq. Aquest és un element també importantíssim, i volem que aquest Parlament mostri el seu rebuig a qualsevol actuació bèl·lica i que deixi la situació en què està en aquests moments l'Iraq en mans de les Nacions Unides, en mans d'organismes supraestats, que sí que estan al servei de tothom, i no a les exigències del senyor Bush, del senyor Aznar, del senyor Berlusconi o del senyor Blair, que busquen exclusivament el negoci a través de les explotacions petrolíferes. Em sembla que aquest és un element també que té importància que surti aquí.

El mateix que el tema de l'autogovern. Mirin, nosaltres ho hem dit moltes vegades: aquí hi ha una possibilitat avui, a partir d'avui –ja fa temps, però a partir d'avui–, per treballar, per culminar l'Estatut, per aconseguir tots els traspessos que falten, per una reforma de l'Estatut i, si cal, també una reforma..., si cal, no: cal una reforma de la Constitució per reformar també el Senat. Ja podem començar avui mateix portant a aquest Ple l'informe que hi ha a la Comissió de l'Autogovern i començar a treballar. No cal esperar la propera legislatura, ho podem fer en aquest moment. Si no es fa és perquè Convergència i Unió no ho vol i perquè el PP, evidentment, no els deixa tirar endavant aquest element també importantíssim i cabdal per al país. Massa renúncies, portem ja des del 80, i aquesta n'és una altra que mostra, doncs, aquestes dificultats per tirar endavant el país que té el Govern de Convergència i Unió.

El mateix amb els temes de polítiques socials i de benestar. Hem explicat també, i no només nosaltres, sinó

altres organismes, que hi ha una situació de dèficit d'infraestructures en el nostre país; dèficit per la manca d'inversions per part de l'Estat, però també per manca d'inversions per part del Govern de la Generalitat.

I volíem tocar també dos temes d'índole industrial o sociolaboral, també importantíssims, que és el tema de sinistralitat laboral..., sinistralitat laboral en què no m'estendré perquè tenim un debat específic sobre aquest tema, però sí també el tema del conflicte de la SEAT. Exigim amb tota contundència que les administracions de la Generalitat i de l'Estat actuïn per tal que la producció de l'Ibiza no se'n vagi a Bratislava, es quedi aquí i, a més a més, doni suport també a les actuacions que han fet els sindicats –en aquest cas, també Comissions Obreres– portant a terme també una política de flexibilitat, com ha calgut a l'empresa, i que ara, evidentment, l'actuació de SEAT se circumscriu a una qüestió exclusivament de l'empresa, per desregulació i, evidentment, per deslocalització, en què nosaltres no podem estar d'acord.

I, per últim, també tot el tema de la crisi del tèxtil. Ahir el senyor Ribó va demanar tres vegades al senyor Pujol què pensava fer davant la crisi del tèxtil. Va ser incapaç de respondre què es pot fer amb els homes i dones, sobretot dones, que ara estan a l'atur a Anglès, a través de les filatures Burés, o a Amer, també les indústries Aragonés. I nosaltres exigim que hi hagi un pla industrial de xoc per evitar aquesta situació i reindustrialitzar zones, doncs, que en aquests moments pateixen aquesta situació de crisi.

Al mateix temps, tot un seguit de resolucions sobre educació, sobre ensenyament, i també sobre territori, polítiques ambientals i de sostenibilitat.

En definitiva, tot un seguit de propostes que s'emmarquen en el perfil ecosocialista, amb el perfil d'Esquerra Verda que té en aquests moments i que vol representar Iniciativa per Catalunya Verds, i que necessita i vol, d'una vegada per totes, segur que també amb la majoria del país, que aquest Govern s'acabi, que aquesta legislatura s'acabi, per poder afrontar amb optimisme, amb decisió, amb ganes, els reptes que té en aquests moments Catalunya, i no anar quedant endarrere, com estem quedant amb el Govern de Convergència i Unió i el Partit Popular.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat... (*Veus de «Molt bé!»*)
En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el debat de política general que avui conclou ha estat, necessàriament i obligada, un debat de balanç –vint-i-cinc anys de la tornada del president Tarradellas, el darrer debat del president Pujol després de governar aquest país vint-i-dos anys–, però ha estat també un balanç menys solemne, menys emocionat, perquè també ha estat el balanç de l'acció de govern del

darrer curs polític. I avui és el debat de com té previst, amb quins recolzaments parlamentaris, amb quines accions de govern s'encara el darrer any de legislatura.

S'ha fet balanç solemne de sis legislatures; dues, per cert, amb el Partit Popular garantint l'estabilitat política, l'avenç del nostre autogovern i el progrés econòmic i social del nostre país. Dues legislatures que han estat singularitzades molt especialment per un canvi democràtic rellevant; els ciutadans d'aquest país han atorgat per dues vegades consecutives al Partit Popular un paper decisiu en el Parlament de Catalunya.

I vull recordar que la veu de tots –tots– els grups d'aquest Parlament..., en la veu de tots està la veu del poble de Catalunya. Si prenem com a paràmetre el resultat electoral, més en la del PP que en forces que s'autoproclamen intèrprets de la voluntat del nostre país. En democràcia, senyores i senyors diputats, l'únic intèrpret són els ciutadans quan dipositen el seu vot. I, per tant, el catalanisme integrador del Partit Popular té més recolzament que les opcions sobiranistes que es van plantejar ahir en aquest Parlament; té més recolzament en totes les eleccions, té més recolzament en europees, en generals, en municipals, i també en autonòmiques.

En aquestes dues darreres legislatures, CiU, el Grup que dona suport al Govern, ha intentat mantenir la inèrcia de comportar-se com si res no hagués canviat. Fruit d'aquesta inèrcia és la temptació de plantejar ara, novament, a un any de les eleccions –i no és casualitat–, la repetició de la jugada; el tradicional i fatigant intent de significar distanciaments i apropaments.

Mirin, senyors de la majoria, res a dir, res a objectar; endavant amb la seva libèrrima capacitat de fixar estra-tègies, que en l'única opinió al que els porta és a perdre credibilitat davant els ciutadans. Perquè en una societat madura –i Catalunya ho és– els ciutadans valoren l'acord, el diàleg, el consens que serveix l'interès general i que, a més a més, és plenament compatible amb el respecte a les conviccions profundes de cadascú, sempre que es plantegin amb seriositat, sempre que es plantegin amb claredat. Perquè, clar, això d'anar volent jugar sempre a l'1X2 pensant que així s'asseguren el resultat de la quiniela és mostra, com a mínim, de confusió ideològica, acompanyada d'una bona dosi de demagògia i de frivolitat.

I una mostra particularment il·lustrativa del que estic dient és el que ha centrat, o centrarà també després, el debat d'aquestes propostes de resolució. M'estic referint a la proposta de reformar l'Estatut per part de Convergència i Unió la propera legislatura. I voldria fer tres consideracions respecte a les conseqüències d'aquesta proposta plantejada avui per Convergència i Unió.

Primera: en el pacte d'investidura que es va signar i rubricar amb el Partit Popular de Catalunya, s'acorda no plantejar la reforma de l'Estatut en aquesta legislatura. Gran habilitat: se salva la investidura i es parla d'una propera, d'una futura –i els ho recordo, senyors de la majoria–, hipotètica propera legislatura, perquè hauran de guanyar unes eleccions.

Segona conseqüència: entenem que avui el que s'està fent és dissoldre la Comissió per estudiar l'Aprofundiment de l'Autogovern, perquè és que avui votarem,

cadascuna de les forces polítiques, el plantejament que fa la Comissió de l'Autogovern. Per tant, entenem que s'ha de dissoldre perquè avui es vota el què, el com i, sobretot, el quan s'han de fer les coses.

I, en tercer lloc, entenem des del Grup Popular que el que sí que cal, definitivament, és superar la lògica de l'enfrontament i donar pas a una cultura basada en la participació, la lleialtat institucional, la cooperació en aquesta Catalunya en què, amb arrels profundes, cent quinze presidents de la Generalitat no ens han d'impe-dir mirar el futur.

I a més a més ho dic perquè existeix una coincidència absoluta sobre el grau d'acceptació i de satisfacció pel que fa al desenvolupament autonòmic per part dels ciutadans, i això ens referma en la vigència de la Constitució i de l'Estatut. I, mirin, no em facin la cantarella que és que al Partit Popular ja els està bé com està, perquè no ens n'està, de bé. Nosaltres volem aprofundir en l'autogovern; el que passa és que nosaltres creiem que la responsabilitat és nostra. Millorar el servei als ciutadans es fa des de Catalunya, millorar el nostre autogovern depèn de nosaltres.

És en aquest sentit que el Grup Popular ha presentat una proposta de resolució institucional, i ha presentat també una proposta de resolució que fa referència al desenvolupament del nostre autogovern. Però els volia parlar també de la lògica amb la qual el Grup Popular ha encarat aquest debat de política general, i l'ha encarat amb responsabilitat, l'ha encarat amb la voluntat d'exhaurir la legislatura.

I, per tant, davant l'atonía, m'atreviria a dir, amb tot el respecte, però la paràlisi amb què s'està desenvolupant l'acció de govern, hem presentat cent propostes del Partit Popular en les quals es diu que la nostra prioritat segueix sent resoldre els problemes dels ciutadans, la transparència, l'eficàcia en la gestió i la modernització del país; unes propostes de resolució perquè Catalunya afronti les reformes que ens permetin millorar la competitivitat, el capital humà, la modernització de les estructures administratives.

Ens cal una llei d'ensenyament, d'estabilitat pressupostària, el pacte local, una llei d'igualtat d'oportunitats, de mútues, que mostrin la nostra capacitat d'adaptació i d'aprofundiment de les noves oportunitats que se'ns obren en un món canviant, en un món on la integració d'economies i societats, a mesura que van caient barres a la circulació d'idees, de persones, de capitals, ens ha de fer plantejar maneres noves i, sobretot, maneres millors de fer les coses.

Han de ser un incentiu, en definitiva, i una oportunitat per fer-nos més eficients i, sobretot, també més solidaris amb aquells que més ho necessiten. Hem de ser capaços de donar respostes més sòlides i més ràpides –hem de donar respostes més sòlides i més ràpides–, sobretot a les persones. Cent propostes dirigides al país i a superar aquesta mena de cursa partidista i preelectoral en què es vol centrar aquest debat sobre qui reforma més i qui reforma abans l'Estatut d'autonomia.

Jo em limitaré, respecte a les propostes, a marcar tres línies que fixen els eixos d'acció política en aquestes cent propostes del Partit Popular.

Primer, polítiques socials adreçades a la gent gran, a les persones amb dependència, sanitat, escoles bressol, acabar amb les llistes d'espera...

També un conjunt de mesures de diferent naturalesa destinades a lluitar contra la violència domèstica, i també a lluitar contra la sinistralitat laboral, polítiques absolutament imprescindibles per garantir un accés a l'habitatge als joves.

En tercer lloc, propostes referides a infraestructures, que tenen –vostès ho saben– una especial importància per al creixement econòmic i social del nostre país, i també per a l'equilibri del país, des del desdoblament total, senyors de la majoria, de l'Eix Transversal i el soterrament de la ronda del Nord de Granollers, com la millora d'aquells serveis als barris que es troben en una situació d'especial degradació i que per això necessiten una especial atenció, també, per part del Govern.

Finalment, el Grup Popular ha entrat en altres propostes en matèria de seguir incentivant la creació d'ocupació, R+D+I, i també una de molt concreta que fa referència a la retirada per part del Govern del Decret del joc, per tal de poder lluitar de forma eficaç, de forma efectiva, contra les ludopaties, que ens sembla que aquest Decret el que feia és fomentar-les.

Bé, fet aquest breu repàs del que són aquestes línies de demarcació que inclouen les cents propostes –que, naturalment, els he estalviat de llegir–, espero comptar amb el recolzament de la cambra a aquestes propostes socials fetes pel Partit Popular. Però no vull acabar, senyores i senyors diputats, sense fer una referència al que ens va anunciar, podríem dir-ne el llegat del president de la Generalitat en la seva darrera intervenció, un llegat que abasta des de 1980 al 2010. I si, com diu la cançó, *veinte años no es nada*, tampoc no ho deuen ser trenta, d'anys. No ens preocupa; això ho decidiran els ciutadans de Catalunya. El que sí que ens preocupa és l'immobilisme, el que sí que ens preocupa és que el món vagi canviant i vostès no se n'assabentin.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup de Convergència i Unió té la paraula l'il·lustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta avui, en aquest tram final del debat de política general que hem tingut, vuit propostes de resolucions concretes, que mantenen una coherència directa amb el que ha estat aquest debat, amb el que va ser en el seu moment el discurs del president de la Generalitat, i, òbviament, amb el que va ser la intervenció del portaveu del nostre Grup Parlamentari.

Vuit propostes que no pretenen, òbviament, entrar a fons i en detall en tota la gran quantitat de projectes, programes i actuacions que s'han anunciat de cara al futur, sinó que pretenen posar en relleu algunes de les

qüestions que, al nostre entendre, tenen una significació més especial en tota aquesta actuació, i que, sens dubte, han de tenir un paper més important en el futur. Són, en definitiva, les qüestions que afecten d'una manera més directa les persones.

La primera –tan sols els faig una presentació de resum–, amb relació a la família, concretament a les mesures de suport a la família, bàsicament amb tres elements: en la universalització de les ajudes de suport a les famílies amb infants fins a tres anys i fins a sis anys, en el cas de les famílies nombroses; en les mesures que promoguin mecanismes de participació activa de la gent gran; en la creació de noves places residencials; i també en l'increment de les polítiques de prevenció de les discapacitats.

En matèria de política lingüística, concretament, ressaltar la mesura per informar i estimular les persones immigrades que arriben a Catalunya a aprendre la llengua catalana i a conèixer la cultura catalana.

En l'àmbit de la sanitat, fer, especialment, remarca de la proposta d'aconseguir –després, òbviament..., un cop finalitzada la reforma de l'atenció primària– la lliure elecció de metge i centre d'atenció primària a tot –absolutament tot– el territori de Catalunya.

En matèria de seguretat ciutadana, vull remarcar també que volem, plantejem que es creïn de manera immediata les juntes locals de seguretat en tots els municipis que disposen de policia local, sens perjudici d'altres òrgans estables de coordinació i participació que puguin aplegar municipis que no en disposen.

També, un assumpte que ens sembla de cabdal importància és el de la prevenció del risc laboral, que –malgrat que en tindrem properament un debat específic, com s'ha esmentat– volem, ja en aquest debat de política general, deixar constància de la voluntat del Govern per tal d'incrementar els recursos humans i materials en l'àmbit de la seguretat i la salut en el treball; incrementar, també, els recursos per a la promoció i difusió de la cultura preventiva, i realitzar una proposta de regulació de la subcontractació de l'obra pública a Catalunya. Voldríem, també, deixar clara la nostra voluntat..., o, en tot cas, que el Parlament manifesti la conveniència de crear una comissió d'estudi que al llarg dels propers mesos pugui analitzar la situació de la prevenció dels riscos laborals a Catalunya.

En l'àmbit de les infraestructures, també volem millorar les dotacions pressupostàries per tal d'adequar les infraestructures viàries, ferroviàries, portuàries, aeroportuàries i energètiques als reptes de la Catalunya del futur. Al mateix temps, pel que fa en concret als recursos hidràulics, convertir Catalunya en un país en xarxa, incloent les connexions de l'ATLL amb la xarxa del CAT, així com amb la procedent de la Llosa del Cavall. I respecte als fons de producció energètica, impulsar, en el marc del Pla d'energia 2010, totes aquelles polítiques d'eficiència, de sostenibilitat, que se'n deriven, i, en concret, la generació d'origen eòlic, solar, així com la cogeneració.

I en l'àmbit de la societat de la informació, també volem acordar amb el Govern de l'Estat el pla de treball per a la construcció d'un laboratori de llum de sincrótron abans de finalitzar l'any 2002.

I la vuitena és la que per nosaltres constitueix l'instrument necessari per poder dur a terme no tan sols aquestes accions, sinó totes les altres que s'han anat desgranant al llarg d'aquest debat de política general, que és, precisament, la que fa referència a la nostra proposta de l'autogovern. Efectivament, constatem l'existència d'una situació de paràlisi, de retrocés, en el desenvolupament autonòmic, protagonitzat per les dues forces polítiques majoritàries de l'Estat. I davant d'aquesta situació, volem que el Parlament de Catalunya ratifiqui que l'actual marc constitucional es fonamenta en el caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de l'Estat espanyol.

Per tant, constatem que el necessari increment de les actuals quotes d'autogovern necessita l'obtenció d'una resposta positiva, en aquesta legislatura, respecte als mecanismes d'aprofundiment de l'autogovern plantejats per part del Govern de la Generalitat de Catalunya davant el Govern de l'Estat, i que tots vostès coneixen. O bé la modificació, en la propera legislatura, de l'actual marc estatutari, mitjançant els mecanismes legals que hi són previstos, com a definitiva solució per tal de garantir la salvaguarda dels drets nacionals de Catalunya, i superar l'actual estancament de l'autogovern. Tot això, òbviament, sens perjudici d'explorar, per a l'apel·lació, els drets històrics de Catalunya, d'acord amb els mecanismes previstos en la disposició addicional primera de la Constitució.

En relació amb les propostes de resolució presentades per la resta de grups parlamentaris, hem trobat, en el cas del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, un element de coincidència parcial –no total, però important–, i que ens mereix confiança suficient com per a sumar esforços en allò que fa referència a la constatació d'aquesta paràlisi del procés autonòmic, a la qual feia referència, i a la involució produïda per l'actitud de les dues forces polítiques majoritàries de l'Estat.

També, en relació amb la necessitat d'utilitzar tots els instruments legals que contempla el marc jurídic vigent, entre els quals, si cal, la reforma de l'Estatut, en la propera legislatura, i l'aprofundiment dels drets històrics de Catalunya. Ara bé, quines reformes i com caldrà fer-les, ho discutirem quan arribi aquest moment, i cercarem, llavors, també, com sempre hem fet, el màxim consens possible. També coincidim sobre la necessitat d'introduir en el futur, en les properes negociacions, les millores necessàries en el finançament del nostre país, per aproximar-se als efectes i resultats del concert econòmic.

En relació amb la proposta que ens explicava fa un moment el Grup Socialista, sobre l'autogovern, de fet nosaltres tenim poca cosa a dir, en el següent sentit. Nosaltres tenim una proposta clara, l'hem presentat, l'hem explicat, la coneixen tots vostès. I, en tot cas, el que no podem evitar, i de fet no ho volem evitar, és que vostès s'hi sumin, a la nostra; que si volen, que la votin, com també podrien votar, per exemple, la proposta que ha presentat Esquerra Republicana. El que no volem és votar la seva. No ens demanin que la votem. (*Remor de veus.*) Però no ens ho demanin per una raó molt senzilla: perquè no ens mereix cap credibilitat (*remor de veus*), no hi tenim cap confiança. I no la tin-

drem, de fet, fins que no ho demostrin vostès en les votacions al Congrés dels Diputats. Votin vostès a favor dels traspasos de competències; votin vostès a favor de l'Administració única; votin vostès a favor de la participació de Catalunya –real i directa– en els òrgans i institucions de la Unió Europea, i a partir d'aquell moment en podrem parlar més seriosament. (*Remor de veus.*) Deixin de practicar el doble joc, donin suport, en tot cas, a la nostra proposta, i tinguin –senyores i senyors diputats– l'absoluta seguretat que no ens tremolaran les cames a l'hora de defensar la nostra fins al final. (*Remor de veus.*)

En relació amb les propostes de resolució presentades pel Grup Popular, hi trobem determinades coincidències importants en l'àmbit, per exemple, de l'economia productiva, de la lluita contra la sinistralitat, en el terreny de les infraestructures i també en alguns aspectes socials fonamentals. Això ha donat lloc, per exemple, a tres transaccions concretes: una, amb relació a l'atenció preferent als joves en l'àmbit laboral; una altra, amb relació a l'actuació rigorosa que cal contra la violència de gènere; i una altra, amb relació a les ajudes a la gent gran. No podem, però, donar suport a les propostes que, al nostre entendre, o bé el Govern ja les ha anunciat, o ja les està portant a terme, o formen part del paquet que, al nostre entendre, i ateses les seves conseqüències o afectacions pressupostàries, haurien..., o, al nostre entendre, han de formar part del debat pressupostari que tindrà lloc en aquest Parlament quan sigui el moment, abans de finalitzar aquest període de sessions.

I per acabar, senyores i senyors diputats, en relació amb les propostes de resolució del Grup Socialista i d'Iniciativa per Catalunya Verds, hi ha una constatació molt clara, després d'haver escoltat la intervenció dels senyors portaveus. Vostès han vingut aquí i han presentat un paquet de resolucions que porten un encapçalament molt clar: vostès demanen que el Govern plegui, demanen que es dissolgui el Parlament, demanen que es facin eleccions, i, a més a més, vénen a fer propostes concretes dient quins haurien de ser els objectius del Govern, què és el que el Govern hauria de fer, etcètera. Home, si hem de marxar, o si el Govern ha de marxar, no sé quin interès té parlar amb vostès sobre si aquestes mesures són o no són convenients. De quin Govern estan parlant? (*Veus de fons.*)

Mirin, ens hauria agradat molt poder trobar punts de coincidència, perquè saben que en la nostra història existeixen elements importants, sempre, de recerca del consens. (*Remor de veus.*) Però, en aquests moments, el diàleg, vostès no el fan possible. En aquests moments, el diàleg no és viable –vostès no l'han fet viable, l'han convertit en un diàleg inviable–, i, per tant, en aquest futur immediat que ens ve, malgrat la quantitat de feina que hi ha a fer, intuïm que aquesta capacitat d'arribar a acords serà difícil, com a conseqüència d'aquesta actitud. En tot cas, nosaltres no podem fer altra cosa que recomanar-los que continuïn per aquest camí i, en tot cas, que assumeixin en el futur les responsabilitats que se'n desprenguin. Nosaltres assumirem la nostra responsabilitat, continuarem donant impuls al país, continuarem donant suport al Govern i continuarem fent progressar Catalunya, millorant la qualitat de vida de les catalanes i dels catalans.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Remor de veus i aplaudiments.*)

El president

Moltes gràcies.

Passem ara, senyores diputades i senyors diputats, a les votacions. Farem un esforç de racionalització de totes les votacions. Això comporta que cada un dels portaveus estigui molt amatent a tot el que anirem indicant, i comporta, també, la màxima atenció de tots vostès. Els ho prego de debò, en aquest sentit..., perquè el llenguatge que farem servir és quasi esotèric, com vostès veuran.

Comencem per les propostes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. La primera votació és referent a la resolució 1, apartat a.2, des de «per això» fins «el seu desplegament»; més, de la resolució 1, l'apartat a.3; i, també de la 1, l'apartat b.1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

La segona fa referència a la resolució número 2, també d'Esquerra Republicana, l'apartat b.1; i, també de la mateixa resolució, l'apartat b.2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 12 en contra i 48 abstencions.

Prego especial atenció, en aquesta següent votació, perquè hi ha hagut un canvi, abans que es formulés tota aquesta agrupació de votacions. Es refereix a la resolució número 2, al punt número b.3, fins als «drets històrics de Catalunya». Juntament amb aquesta, hi va del punt 2 a b.4, i la resta de l'apartat 2, b.3. (*El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*) Perdó, un segon. Senyor Camp?

El Sr. Camp i Batalla

Senyor president, volíem demanar...

El president

Tenen tota la raó. Em sembla que l'he captat.

El Sr. Camp i Batalla

...votació separada de la resolució...

El president

Sí. Gràcies, senyor Camp. Suposo que em vol dir que és votar separat el punt 3, fins «drets històrics de Catalunya». És així?

El Sr. Camp i Batalla

És el b.3, a partir de «amb l'objectiu», que potser estem dient el mateix, eh!

El president

Estem dient exactament el mateix.

El Sr. Camp i Batalla

I, en tot cas, juntament amb el b.4.

El president

Exactament. Exactament.

Torno a repetir... (*El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.*) Sí, senyor Boada?

El Sr. Boada i Masoliver

President, nosaltres havíem demanat votació separada del punt 2, b.3 i 4. Llavors, compte, que potser no hi haurà una votació... És el punt 2, b, punts 3 i 4...

El president

Molt bé.

El Sr. Boada i Masoliver

...es podria fer concreta.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, farem la votació de la següent manera, per casar les dues coses. Del 2, b.3, fins «drets històrics de Catalunya».

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

D'aquest mateix punt, des d'«amb l'objectiu de construir» fins al final d'aquest punt.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 11 vots a favor, 68 en contra i 54 abstencions.

A continuació, el punt número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 12 vots a favor, 68 en contra i 54 abstencions.

De la resolució número 3 d'Esquerra Republicana, el punt a.1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 16 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

De la resolució número 3, del punt a.3, a partir d'«en els aspectes socials» fins «que la mitjana europea, 1,85%».

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 68 en contra i 48 abstencions.

A continuació, del mateix grup, la resolució número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

A continuació, la resta del text de les diverses resolucions que encara no s'han votat d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 73 vots a favor, 12 en contra i 49 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació les propostes del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi.

Primer, posem a votació la resolució número 3 i de la número 4, tota, llevat el punt 3.4.c.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les resolucions números 1, 2 i de la 3, el 4.c, que no hem votat abans.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 54 vots a favor, 68 en contra i 12 abstencions.

A continuació, votem les propostes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

La primera votació fa referència a les resolucions números 2, 3, 5, 8, 13 i 14.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les resolucions números 1, 4, 21, 27 i 28.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 69 en contra i 12 abstencions.

A continuació, les resolucions números 6, 7, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25 i 26 d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

I, per últim, també del mateix Grup, la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 68 en contra i 61 abstencions.

Del Grup Popular, primer les resolucions números 2, 5, 11, 12 i 47.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 12 vots a favor, 73 en contra i 49 abstencions.

Les propostes de resolució números 23, 25, 30 i 38 han estat transaccionades. Per tant, les votarem després. La 25 no, d'acord.

La 70 i la 71 han estat retirades. Per tant, ara votarem un primer bloc en què hi hauran la 18, la 22, la 57, la 65, la 70, la 71, la 74, la 76, la 79, la 80 i la 25.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 12 vots a favor, 56 en contra i 66 abstencions.

A continuació, la 7, la 13, la 14, la 15, la 17, la 19, la 41, la 42, la 78, la 95, la 96, la 21, la 20, la 45, la 27, la 52, la 55, la 56, 61 i 83.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 12 vots a favor, 56 en contra i 66 abstencions.

I, del mateix Grup, la resolució número 98.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 66 vots a favor, 56 en contra i 12 abstencions.

A continuació, les propostes de Convergència i Unió.

La primera votació és la proposta de resolució. Sí?

(Veus de fons.)

Abans de passar a les esmenes de Convergència i Unió, votarem, és veritat, la resta de resolucions del Grup Popular que no han sigut votades fins ara.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions.

Passem ara a les resolucions proposades per Convergència i Unió.

Primer, la resolució número 1... *(El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.)* Sí, senyor Nadal? Té la paraula.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí, senyor president. De la número 1, que nosaltres havíem demanat que es votés separatament, votació separada del segon i el tercer paràgraf, és a dir, si vol, votació conjunta del primer i el quart i junt el paràgraf que comença «davant», el que comença «per tant» i fins allà on acaba l'apartat dels guionets.

El president

Per tant, de la resolució número 1 de Convergència i Unió, votem ara l'apartat... No, més?

(El president dóna la paraula al Sr. Boada i Masoliver.)

El Sr. Boada i Masoliver

No sé si... Nosaltres ja havíem plantejat la votació separada de l'últim paràgraf. Doncs potser no casarà amb el que plantejava el senyor Nadal?

(Veus de fons.)

El president

Molt bé. Votarem, primer, el primer paràgraf, que acaba «reiteradament presentades.»

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 73 vots a favor, 12 en contra i 49 abstencions.

A continuació, el paràgraf que comença «davant» i segueix tots els paràgrafs fins allà on diu «de la Unió Europea.»

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 122 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

I, a continuació, l'últim paràgraf, que diu «o bé» i acaba «disposició addicional primera de la Constitució espanyola.»

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

A continuació, votarem, de Convergència i Unió, les resolucions 2, 3, 4, 5, 6 i 8.

Sí, senyor Bargalló? Està bé? Molt bé.

Comencem la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions.

A continuació, la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, 17 en contra i 49 abstencions.

A continuació, la proposta transaccional entre la proposta número 23 del Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Hi ha algun inconvenient a votar les transaccionals totes juntes? *(Pausa.)* Cap. *(Veus de fons.)* Sí? Molt bé, doncs, les votarem per separat.

(Veus de fons. El president dóna la paraula al Sr. Boada i Masoliver.)

El Sr. Boada i Masoliver

Aquí, en el full de sessió, és l'esmena transaccional la proposta número 25 del Grup Parlamentari Popular. Què vol dir...? Està retirada aquesta?

El president

Està retirada.

El Sr. Boada i Masoliver

Ah!, ja està retirada. Gràcies.

El president

Comencem per la proposta que s'aguanta sobre la número 23 del Grup Popular. Totes juntes? Cap dificultat. Aleshores, la 23, juntament amb la que s'aguanta en la número 38 i en la 30. D'acord?

Votem conjuntament aquestes propostes transaccionals.

Comença la votació... *(El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.)* Perdó, no comença encara la votació.

El Sr. Boada i Masoliver

Potser sí que era un error o una falta d'apreciació nostra. La número 25 hem dit que està retirada, però és que s'ha votat la número 25, eh?

El president

No, s'ha retirat. S'ha retirat. Jo l'he dita i me l'han feta retirar.

El Sr. Boada i Masoliver

No, no, mentre quedi constància que la número 25 ha estat retirada...

El president

Està retirada.

El Sr. Boada i Masoliver

...de Convergència i Unió...

El president

Sí, sí...

El Sr. Boada i Masoliver

Perdó, del Partit Popular, vull dir.

El vicepresident primer

No hi ha transaccional, tampoc.

El president

Sí, sí. Com vostès saben, perquè se sustenti una transaccional no s'ha d'haver votat. Donat que no hi ha transaccional, no hi ha cas. És a dir, el resultat és el que ha sigut el fruit de la votació. No s'ha retirat sinó que s'ha votat, diuen.

Per tant, passem ara a votació. Les transaccionals... (*El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.*) Sí, senyor Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Perdonin, perdonin, però, miri, li ho diré concretament. Jo el que volia..., en tot cas hi ha hagut un error –no sé què es pot fer–, però el que jo vull és que... aquest..., aquí, diu la proposta número 25, de «destinar un fons econòmic per efectuar un pagament de 100 euros mensuals a les mares catalanes». Està retirada aquesta?

El president

Senyor Camp...

El Sr. Boada i Masoliver

És que és el que no està clar, eh?

El Sr. Camp i Batalla

Aquesta proposta està retirada, en tant que el nostre Grup Parlamentari ho ha fet i s'ha posat a votació, ho hem votat en el segon bloc de votació que ha posat el president a consideració de la cambra. Per tant, aquesta proposta està votada i està retirada. No existeix la transaccional. S'ha retirat. Fins al darrer moment es poden retirar, i està retirada i està votada.

El president

Perdó. No, senyor Camp, esperin-se un segon, si us plau, perquè crec que hi ha un malentès en aquest diàleg entre vostès dos.

Prego, prego, de debò, estem acabant, sé que els senyors i les senyores diputades estan cansats, però estic prego una mica de paciència.

El que pregunta Iniciativa per Catalunya Verds no és si està retirada o no està retirada la transaccional –que ho està–, sinó si s'ha retirat o no s'ha retirat l'esmena vint-i... S'ha votat. Per tant, s'ha votat, eh? La 25 s'ha votat. S'ha votat i s'ha rebutjat, eh? D'acord?

Per tant, passem a votar les tres transaccionals que ens queden, les que s'aguanten sobre el número 23, número 38 i número 30, del Grup Parlamentari Popular, i transaccionades amb Convergència i Unió.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions.

(*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.*) Senyor diputat, s'han acabat les votacions. Té la paraula el senyor Joaquim Nadal, portaveu del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per fer, d'acord amb l'article 83, una explicació de vot.

El president

Té tot el dret de fer-ho.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president. El nostre Grup ha demanat la votació per separat de la proposta de resolució número 1, de Convergència i Unió, en els paràgrafs 2 i 3, i volem subratllar que aquesta part de la resolució, que ha estat votada per 122 vots a favor i 12 en contra, subratlla la necessitat d'aprofundir, en aquesta legislatura, en els temes de l'autogovern que figuren en aquesta resolució, tal qual, fil per randa, com en la nostra. I nosaltres hem votat a favor d'aquesta part de la resolució de Convergència i Unió sense tremolar-nos en absolut les cames, perquè nosaltres creiem que el futur d'aquest país es construeix des de la confiança i la lleialtat, no des de la murrieria.

Gràcies senyor president.

(*Aplaudiments en un sector de la cambra.*)

El president

Gràcies. Alguna intervenció més en aquest sentit? (*Pausa.*) No?

Doncs s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i set minuts.